

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til 1

De ligningsmæssige fradrag, der gradvis erstattes af personfradraget, er nærmere behandlet i »Indkomstskatteudvalgets betænkning«. De kan grupperes på følgende måde:

- a) Lønmodtagerfradraget.
- b) Indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, renteforsikringer i pensionsøjemed og indekskontrakter (dog ikke bidrag, som tilbageholdes af arbejdsgiveren som led i ansættelsesforhold).
- c) Præmier og indskud under 3.000 kr.s grænsen til livsforsikring, børneopsparing, selvpensionering og syge- og ulykkesforsikring.
- d) Gaver til alment velgørende institutioner.
- e) Løbende ydelser under ligningslovens § 14, stk. 2-6.
- f) Underskud fra foregående år samt negativ indkomst overført fra ægtefælle.
- h) Renter af privat gæld.
- i) Andre fradrag, som opføres under ligningsmæssige fradrag på selvangivelsen.

Forskellen mellem bruttoindkomst og skattepligtig indkomst kaldes ligningsmæssigt fradrag eller blot fradrag. I gennemsnit udgør fradragene 21 pct., men de varierer fra 8 pct. for de små indkomster op til 31 pct. for de store indkomster.

Forskellen er endnu større, end procenttallene viser, fordi fradragene trækkes fra i bruttoindkomsten og således nedsætter marginals-katten. Det vil sige, at fradrag på samme beløb har større værdi i kroner og øre, jo højere indkomsten er. De lave indkomster med ca. 6.000 kr. i fradrag får kun en skattelettelse på 1.116 kr., mens den rige mand med 200.000 kr. i bruttoindkomst har ca. 60.000 kr. i fradrag, og skattelettelsen er derfor på 26.280 kr., eller med andre ord: mens bruttoindkomsten stiger fire gange, så stiger skattelettelsen fra de ligningsmæssige fradrag 24 gange. Og den skat, som velhavne slipper for på grund af fradragene, skal andre betale. Derfor må de ophæves over 10-15 år.

Når fradragreglerne ophæves, vil administrationen blive befriet for meget tidkrævende kontrolarbejde i småtingsafdelingen, og skattereglerne vil blive mere logiske og gennemskuelige. Med ophævelsen af fradragreglerne sikres en mere effektiv ligning, og flere kræfter kan sættes ind på ligningsarbejdet.

Til 2

Styrken af progressionen og antallet af trin på skalaen må tilpasses det provenu, som staten har brug for til dækning af udgifterne minus gæld. Under de generelle bemærkninger er der gennemregnet et forslag for 1978.

Til 3

Den foreslåede skala med en marginalbeskatning på 60 pct. til staten giver ikke plads nok til de kommunale skatter, og derfor foreslås reglerne om skatteloft hævet fra 70 til 85 pct. (som i Sverige).

Til 4

Berettigelsen af lejeværdi af egen bolig hænger sammen med fradragsretten for private renteudgifter, og da sidstnævnte foreslås ophævet, foreslås lejeværdien ophævet samtidig som en konsekvens heraf. Hvis man vil ligestille ejere og lejere, burde man opretholde en lejeværdi af egen bolig beregnet på grundlag af egenkapitalens størrelse, men da vi samtidig foreslår fradragsretten for ejendomsskatter ophævet, fjernes de allervigtigste skattediskriminationer i forhold til lejerne. En total fjernelse af forskellen mellem de to boligformer vil kræve ændringer i støtteordningerne til det almennyttige boligbyggeri.

Ophævelsen af retten til at trække renteudgifter af privat gæld fra i den skattepligtige indkomst har hidtil mødt modstand, fordi man frygter, at ligningsmyndighederne ikke kan skelne mellem private og erhvervsmæssige renteudgifter. Denne frygt er noget overdrevet, fordi 83 pct. af de private renteudgifter i 1977 vedrørte ejerboligen, og den kan ikke uden videre skjules som et driftsaktiv.

Renteindtægter pr. hovedperson var i 1977 på 3.610 kr., mens de private renteudgifter var på 9.614 kr. Der findes 2.874.261 hovedpersoner, og det vil sige, at der trækkes 17,3 mia kr. mere fra i renteudgifter, end der opgives som renteindtægter. På denne baggrund er DKP ikke bange for at ophæve rentefradragsreglen.

For at undgå misbrug ved opdelingen mellem private og erhvervsmæssige renter kan man til indkomsten beregne 5 pct. af kontantværdien af private aktiver. Problemet tænkes at opstå omkring erhvervsvirksomheder, og derfor har forslagsstillerne ønsket at skille lønmodtagerne fra, hvilket er gjort med grænsen på 300.000 kr. beregnet på grundlag af de private aktivers samlede forsikringsværdi, beregnet af løssører, mens de lovpligtige forsikringsværdier på fast ejendom ikke skal med-